

eksisterer, saa vidt mig bekendt. Det er min Erfaring ogsaa fra den Tid, jeg havde den Ære at sidde i Trafikministeriet, hvor vi netop den Gang vare i Færd med Gennemførelsen af en Mængde af Lønningslovenes Bestemmelser, at der, saa snart der var Tale om et eller andet Tvivls-spørgsmaal, altid blev spurgt i Finansministeriet som det Ministerium, der havde haft med selve Lønningslovenes Gennemførelse at gøre. Det har da ogsaa i dette Tilfælde været Fremgangsmaaden. Efter at det var blevet oplyst for Postvæsenet, at Jernbaneetaten for sine Funktionærer var gaaet til at sætte Lønningsloven op efter Reglerne for København, har man for Postvæsenets Vedkommende forespurgt i Finansministeriet, og Finansministeren har resolveret, at det samme skulde gælde for Postvæsenet, til Trods for, at Posthuset ikke ligger paa Københavns Grund. At det er i Overensstemmelse med Lovens Aand, er der sikkert ingen Uenighed om, om end det kan siges at være i Uoverensstemmelse med Lovens Ord. Men det er en Selvfølge, at vi ikke i Indenrigsministeriet eller for Postvæsenets Vedkommende ere berettigede til at gøre det, uden at vi faa den fornødne Bevilling dertil, og det er ogsaa derfor, den er søgt. Men jeg tilføjer, at det er Forudsætningen — og det gaar Finansministeriets Resolution ogsaa ud paa —, at de paagældende skulle have, hvad de have faaet for lidt fra 1. April 1908, og da jeg forudsætter, at Tinget ikke vil gaa imod dette Forslag, vil der komme Forslag paa Tillægsbevillingsloven om at faa det fornødne til de paagældende Postbude, for saa vidt angaar Tiden fra 1. April 1908.

Endelig har jeg endnu en Bemærkning at gøre vedrørende Postvæsenet, som er foranlediget ved en Udtalelse af det ærede Medlem fra Nyborg (Birch). Det ærede Medlem, der talte Nyborgs Sag, gjorde opmærksom paa, hvordan man havde — jeg ved ikke, om jeg maa bruge det Udtryk; det var ikke det ærede Medlems Udtryk — plyndret Nyborg Tid efter anden og nu stod i Færd med i langt højere Grad at plyndre denne By. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, ikke som en Behørdelse, i alt Fald ikke mod den nuværende Minister og vist heller ikke i større Udstrækning mod tidligere Ministre — det blev mere nævnt som et Eksempel af det ærede Medlem —, at man i sin Tid havde flyttet nogle Postekspedienter fra Nyborg. Jeg vil gerne om dette sige, til Trods for, at det altsaa ligger

forud for min Tid, endog nogle Aar tilbage, at det er et af Eksemplerne paa, hvordan man fra Centraladministrationens Side er nødsaget til at tage visse Hensyn, som de paagældende interesserede, om jeg saa maa sige, baade Postfunktionærerne og Byen, hverken kunne tage og heller ikke have nogen Forpligtelse til at tage. Sagen er den, at man tidligere havde den Ordning, at først kørte et Postpersonale med Togene til Korsør, saa tog et med Dampskibene, før man fik Dampfærgerne og ogsaa efter, at man havde faaet Dampfærgerne, over til Nyborg, og saa kom der nyt Personale fra Nyborg til Fredericia, og jeg tror til Kolding. Men saa fandt man ret naturligt, at det var uøkonomisk at have et Personale, som kun kørte til Korsør, hvor det saa skulde ligge, til det en Gang skulde tilbage, og dernæst have nyt Personale i Korsør, som skulde sejle til Nyborg og saa vare de færdige, og derpaa var der atter et nyt Personale til at tage fat i Nyborg og køre til Fredericia. Man indsaa, at med den Hurtighed, som Togene og Færgerne nu have, vilde det mest økonomiske — og for Resten ogsaa for Udførelsen af Forretningerne mest heldige — være at lade det samme Personale køre igennem fra København til Fredericia, ligesom de ogsaa nu køre igennem fra Fredericia op til Aalborg, saa vidt jeg ved. Det er Hensyn, man med Rette kan kræve skulle tages af Centraladministrationen, men det er selvfølgelig ikke i de Byers Interesse, som skulle have de paagældende Ekspedienter boende der, eller i Ekspedienternes, som bo der. Disse faa en længere Arbejdstid ud i en Køre, om jeg maa bruge det Udtryk, naar de skulle fra København til Fredericia, end naar de stoppe op i Korsør, og der altsaa skiftes med nyt Personale 2 Gange paa Vejen. Jeg har blot villet nævne dette som Vidnesbyrd om, hvorledes Centraladministrationen er nødt til at se paa Sagerne med noget andre Øjne end dem, hvormed — jeg indrømmer med en vis Ret — de paagældende Funktionærer og Byer se derpaa.

Til det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted) skal jeg sige, at naar det ærede Medlem i sin Omtale af Statens Indtægter af Aktiverne sagde, at det var vanskeligt for ham at se, hvor meget der var anbragt i Postvæsenets Bygninger m. v., kan det ærede Medlem have Ret, for saa vidt som han kun ser i Anmærkningerne til selve Finanslovforslaget, men paa Statsregnskabet — og det ærede Medlem er jo Statsrevisor, selv om han